

ת"פ 7983/06/13 - מדינת ישראל נגד יוסף קלדטה, אביתר לביא, אלי בכרסים

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 7983-06-13 מדינת ישראל נ' קלדטה ואח'

בפני
בעניין: כב' השופטת שרית זמיר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יוסף קלדטה
2. אביתר לביא
3. אלי בכרסים

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הודו במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשעו בעבירות של:

קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

חבלה במזיד ברכב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 413ה + 29 לחוק העונשין (בארבעה אישומים);

התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 413ו סיפא + 29 לחוק העונשין (בחמישה אישומים);

גניבה מרכב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 413ד(א) + 29 לחוק העונשין (בארבעה אישומים).

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בו הודו הנאשמים, עובר לתאריך 21.05.13 סמוך לשעה 01:30 קשרו הנאשמים קשר במטרה לפרוץ למשאיות ולגנוב מתוכן רכוש. לשם קידום הקשר ומימושו, הצטיידו הנאשמים ברכב מסוג סיטרואן מ.ר. 7970963, אשר בחזקתו של נאשם 1, והגיעו עימו לחניון משאיות ברח' דרובין בראשון לציון (להלן: "**החניון**").

בנסיבות הללו, פרצו הנאשמים בצוותא חדא למשאיות וגנבו מחלקן רכוש כמפורט באישומים הבאים:

אישום ראשון: הנאשמים פרצו בצוותא חדא למשאית מ.ר. 75-135-15 שחנתה בחניון, בכך ששברו את מנעול דלת הארגז של המשאית. בהמשך, גנבו הנאשמים מהמשאית עגלת משא דו-גלגלית.

אישום שני: הנאשמים פרצו בצוותא חדא למשאית מ.ר. 54-915-68 שחנתה בחניון, בכך ששברו את מנעול הדלת הצדדית של ארגז המשאית. באותן הנסיבות, גנבו הנאשמים מהמשאית קרטון שהכיל 12 בקבוקי וודקה, ארגז ובו 12 בקבוקי יין, 2 בקבוקי ערק, 6 בקבוקי למברוסקו רוסו ו-6 בקבוקי וויסקי.

אישום שלישי: הנאשמים פרצו בצוותא חדא למשאית מ.ר. 29-130-14 שחנתה בחניון, בכך ששברו את מנעול הדלת הצדדית של ארגז המשאית ועיקמו את ידית הדלת.

אישום רביעי: הנאשמים פרצו בצוותא חדא למשאית מ.ר. 72-942-57, בכך ששברו את מנעול הדלת הצדדית של ארגז המשאית ועיקמו את וו המנעול. בנסיבות הללו, גנבו הנאשמים בצוותא חדא מהמשאית ארבעה ארגזי כלים שהכילו כלי עבודה שונים: מברגות, מפתחות אלן, מפתחות מידה, פלייר, מפתח צינורות, קטר, מברגים, סכינים יפניות ו-2 פטישים וכן 9 בוקסות, בשווי כולל של 1858 ₪.

אישום חמישי: הנאשמים פרצו בצוותא חדא למשאית מ.ר. 70-471-36 שחנתה בחניון, בכך ששברו את המנעולים של דלת הארגז של המשאית. בהמשך, גנבו הנאשמים בצוותא חדא מהמשאית עגלת משא דו-גלגלית.

בהתאם להסדר הדיוני שגובש בין הצדדים, נשלח עניינם של הנאשמים לשירות המבחן, טרם הטיעונים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1:

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 1 מתברר כי הנאשם לא התייצב לפגישה שתואמה עימו לצורך עריכת התסקיר. לפיכך, התבסס שירות המבחן בעריכת התסקיר בעניינו, על מידע המצוי ברשותו מהיכרותו הממושכת עם הנאשם, שהחלה עוד בשנת 1992 ונמשכה עד ליום 1.04.14 במסגרת צו פיקוח מעצר שהושת על הנאשם, בהליכי המעצר שנלוו לתיק זה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 48, נשוי בשנית ואב לשני ילדים מנישואיו הראשונים.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי לנאשם רקע פסיכיאטרי והוא אובחן כסובל מחרדה ומדיכאון. בעבר, היה נתון במשך תקופות קצרות בטיפול גורמי בריאות הנפש, אך התקשה לשתף פעולה ולהתמיד בטיפול תרופתי סדיר. להבנת שירות המבחן, גם כיום מצבו הנפשי של הנאשם אינו יציב וכחודש לפני הגשת התסקיר ניסה לשים קץ לחייו.

שירות המבחן סוקר את עברו הפלילי של הנאשם ומציין כי בהיותו בן 13 נשר ממסגרות החינוך, חבר לחברה שולית, החל להשתמש בסמים ולבצע עבירות, בגין אף ריצה מספר עונשי מאסר. מדובר במי שכלוא במעגל הסמים והעבריינות

מזה שנים רבות, ולא רק שאינו מבצע פעולות ממשיות על מנת להיגמל מהסם, אלא גם סירב להצעות שירות המבחן לסייע לו בהליכי גמילה בהזדמנויות שונות, בטענה כי אינו מעוניין בעזרה ומסוגל להיגמל בכוחות עצמו.

שירות המבחן מתרשם מהנאשם, כאדם בעל קווי אישיות שוליים ועבריינים, בעל מוטיבציה נמוכה, פאסיבי וילדותי בהתנהגותו.

בנסיבות הללו, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה כלשהי בעניינו.

נאשם 2:

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 26, נשוי ואב לשני בנים, מתגורר עם משפחתו בראשון לציון ומזה כחמישה חודשים עובד כמתקין מזגנים.

שירות המבחן סוקר את הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם, כבן להורים שהתגרשו כשהיה בן 3 ובהמשך כל אחד מהם נישא מחדש והקים משפחה. הנאשם תיאר קשיים רגשיים שחווה בעקבות גירושי הוריו ואת הקושי להתמודד עימם לאור גילו הצעיר. לתפיסתו, קשיים אלו השפיעו על מידת פניותו ללימודים ועל כן סיים 11 שנות לימוד בלבד בבית ספר מקצועי במגמת מכונאות רכב.

הנאשם נישא בגיל 19. לדבריו, על רקע נישואיו בגיל צעיר והצורך לפרנס את משפחתו לא התגייס לצבא, אך לא הציג בפני שירות המבחן אסמכתא לכך.

הנאשם תיאר קשר קרוב לאשתו ולילדיו, חש כי התנהלותו הכושלת אכזבה אותם ואף מודע לנזק שנגרם להם עקב שהייתו הממושכת בתנאים מגבילים.

שירות המבחן סוקר את עברו הפלילי של הנאשם ומציין כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות בתחום הרכוש והאלימות שביצע בהיותו קטין וכן הרשעות בגין החזקת סכין ועבירות סמים שביצע כבגיר.

הנאשם מסר בשירות המבחן כי התנסה לראשונה בשימוש בחשיש כשהיה בן 18, ומאז ועד לפני כשנה עישן בקביעות. הנאשם התקשה לשוחח בפתיחות אודות התנהלותו, הרגליו ודפוסי השימוש לאורך השנים. בדיקות השתן שמסר הנאשם בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום, בשירות המבחן התקשה הנאשם ליטול אחריות על מעשיו, שלל תכנון מוקדם והתקשה להתייחס לבחירותיו ולזהות אלטרנטיבות פעולה אחרות. שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שבאופן בולט חווה עצמו כפאסיבי ונגרר, מתקשה להעמיק בנסיבות שהובילו אותו לעשות את שעשה וכן מתקשה לגלות אמפתיה לנזקים שנגרמו למתלוננים.

שירות המבחן מציין כי במסגרת הליך המעצר שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית. הנאשם הגיע בקביעות לקבוצה, שיתף פעולה, חש ביטחון לשתף בקשייו והביע אכזבתו מהתנהלותו הבעייתית, שהובילה לביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם מהנאשם, כמי שמצוי בקו התפר שבין התנהגות תקינה במסגרות יציבות כמשפחה ועבודה, לבין התנהגות בעייתית ופורצת גבולות במצבים עמומים ובהקשרים חברתיים. עוד התרשם מדפוסי אישיותו הבלתי מגובשים, המביאים לכך כי מונע מצרכי שייכות חברתיים, המובילים אותו להתנהגות קלת דעת ובלתי שקולה.

שירות המבחן סוקר את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם ובהם: קשייו להעמיק בנסיבות שהובילו לביצוע העבירות, קשריו החברתיים, הקושי להרחיק עצמו מסביבה שולית, הרווח הרגשי סביב קשרים עם חברה שולית, העובדה כי סנקציות עונשיות שהוטלו בעבר לא היוו גורם מרתיע עבורו ושליטת נזקקות טיפולית.

אשר לגורמי הסיכוי מצוין שירות המבחן את חשיבות התא המשפחתי עבור הנאשם, ואת העובדה כי ההליך המשפטי הנוכחי חידד אצל הנאשם את הסיכון בו מצוי.

בשקלול הגורמים סבור שירות המבחן כי ללא השתלבות בטיפול לא ניתן להפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת גבול.

בשים לב לעובדה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית בעת הזו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ להשית על הנאשם ענישה מרתיעה ומציבת גבול שתעמת אותו עם מעשיו.

נאשם 3:

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 36, גרוש ואב לשני ילדים קטינים, המתגוררים עם אימם באשקלון. שירות המבחן מתאר כי לאורך השנים מתמודד הנאשם עם בעיות נפשיות, אינו עובד ברציפות ובצורה מסודרת ומתגורר ביחידת דיור בבית אימו שבראשון לציון.

שירות המבחן סוקר את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. הנאשם נשר מהמסגרת החינוכית לאחר 9 שנות לימוד, התגייס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא. לדבריו, בשנים אלו נהג לצרוך סמים וניהל אורח חיים בלתי יציב. באמצע שנות ה-20 לחייו נפטר אביו של הנאשם, מה שהוביל לנסיגה במצבו הנפשי ולדיכאון בשל הקושי להתמודד עם האובדן. באותה התקופה, כך ציין הנאשם, הפסיק לצרוך סמים וניתק קשריו השוליים. במקביל, פנה לטיפול פסיכיאטרי ומאז נוטל תרופות נוגדות דיכאון וחרדה.

לאורך השנים התקשה הנאשם לשמור על יציבות תעסוקתית בעיקר על רקע נסיגות במצבו הנפשי ואירוע לבבי שפגע בכושר עבודתו המוגבל ממילא.

באשר לעבירות נשוא כתב האישום דנן, בשירות המבחן הסביר הנאשם את התנהגותו הפלילית על רקע מצבו הכלכלי הקשה, והמשבר אליו נקלע בשנים אלו בעקבות גירושיו, אירוע הלב שעבר ומצבו הנפשי הירוד. הנאשם התייחס להתנהגותו הבעייתית כחריגה לאורח חייו, הביע חרטה וביקורת עצמית על התנהגותו ומסר כי מודע הוא לנזק שנגרם למשפחתו ולילדיו כתוצאה ממעשיו. עם זאת, הביע הנאשם ביטחון ביכולתו להמשיך בכוחות עצמו ולהציב לעצמו גבולות להימנעות ממעורבות עתידית בפלילים.

במסגרת הליכי המעצר שנילוו לתיק זה, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית. שירות המבחן מדווח כי הנאשם

התקשה להגיע באופן סדיר למפגשים הקבוצתיים, וגם כשנכח התקשה לשתף במצבו ולהיעזר בקבוצה. שירות המבחן התרשם כי אצל הנאשם בולטת עמדה קורבנית ונוקשה, התנהלות פאסיבית וקושי לקדם את ענייניו.

בהתייחסו לעברו הפלילי של הנאשם, מציין שירות המבחן כי בחודש נובמבר 2013 נדון הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל בן חודש ימים וכן הוטל עליו מאסר מותנה, בגין ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר, עבירות שביצע עת נתון היה במעצר בית בתיק הנוכחי כשהוא תחת השפעת אלכוהול. באותה העת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם שב לסורו והתנהל באופן חסר גבולות ומכשיל. כמו כן, צריכת האלכוהול זוהתה על-ידי שירות המבחן כגורם סיכון להמשך התנהגותו השולית בעתיד.

שירות המבחן מצייר תמונה של אדם בעל תפקוד ירוד וכוחות אגו חלשים, המתקשה להסתגל למסגרות ולהתמיד בהן, מתנהל באורח פסיבי ובעייתי במישורי חייו השונים, מתקשה בהפעלת שיקול דעת והצבת גבולות פנימיים ובעל נטייה להיגררות.

בנסיבות הללו, סבור שירות המבחן כי הנאשם יתקשה להירתם להליך טיפולי ולהפיק ממנו תועלת, ולפיכך נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו וממליץ על ענישה מוחשית, מרתיעה ובעלת גבולות ברורים.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת המעשים בהם הורשעו הנאשמים, כל אחד בפני עצמו וכמובן בהצטברותם.

לדבריה, מדובר בשלושה נאשמים אשר חברו יחדיו וקשרו קשר לביצוע העבירות, תוך תכנון מוקדם ומוקפד.

הנאשמים הגיעו באישון לילה לחניון משאיות ובאופן שיטתי - תוך הפגנת מקצוענות, פרצו משאית אחר משאית וגנבו מתוכן רכוש רב ויקר ערך.

הנאשמים ביצעו העבירות באלימות תוך גרימת נזקים למשאיות ונתפסו בכף, בסופו של יום, אך ורק בזכות ערנותו של אזרח עובר אורח, אשר הזעיק את המשטרה למקום.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לעברם הפלילי של הנאשמים.

אשר לנאשם 1 פירטה כי מדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד, הכולל 8 הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות ובהן, בין היתר, עבירות מרמה וזיוף, עבירות רכוש מגוונות, עבירות אלימות, עבירות סמים, הפרת הוראה חוקית, כליאת שווא, שוד מזוין, עבירות אלימות במשפחה ועוד.

אשר לנאשם 2 ציינה כי לחובתו עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות סמים, החזקת סכין, עבירות רכוש הקשורות ברכבים ועבירות אלימות.

אשר לנאשם 3 ציינה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירות רכוש והאחרת עניינה הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר.

ב"כ המאשימה טענה, כי בהינתן עברם הפלילי של הנאשמים וממצאי התסקירים, השליליים בעיקרם, בעניינם של שלושת הנאשמים, יש מקום להחמיר בענישתם.

בהקשר זה ביקשה להדגיש את ההמלצות החד-משמעיות של שירות המבחן לגזור על הנאשמים עונש מוחשי וממשי, שיעמת אותם עם מעשיהם ויהווה גורם מציב גבול בעבורם.

בעניינו של נאשם 1 הפנתה להתרשמות שירות המבחן ממנו, כאדם בעל קווי אישיות שוליים ועבריינים, המצוי במעגל הסמים שנים רבות ואינו עושה כל מאמץ להיגמל ו/או לשנות אורחות חייו.

אשר לנאשם 2 הפנתה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם, כמי שמאופיין בהתנהגות בעייתית ופורצת גבולות, בעל דפוסי התנהגות בעייתיים, המובילים להתנהגות קלת דעת ובלתי שקולה.

אשר לנאשם 3 ציינה כי שירות המבחן התרשם ממנו כאדם אימפולסיבי המתקשה בהפעלת שיקול דעת, בהצבת גבולות פנימיים ועמידה בפני פיתויים, מבצע עבירות מתוך הצורך בריגושים ומשתמש לרעה באלכוהול.

בטיעוניה, הפנתה ב"כ המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש הקשורות ברכבים, שהוגדרו בפסיקת בית המשפט העליון כ"מכת מדינה". על כן נקבע כי יש להילחם בעבריינות זו, במטרה למגרה, באמצעות השתת עונשים מכבידים בדמות מאסרים ממושכים לריצוי בפועל. עוד הוסיפה, כי בעובדה שהמחוקק ייחד פרק ספציפי בחוק העונשין לעבירות אלו, ולצידן קבע עונשים חמורים - יש כדי ללמד על החומרה היתרה שיש לייחס להן.

ב"כ המאשימה טענה, כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מאירועי ההתפרצות והגניבה ו/או גרימת הנזק למשאיות, בנסיבות ביצוען על-ידי הנאשמים, נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

לדבריה, בהינתן עברם הפלילי של הנאשמים וממצאי התסקירים השליליים בעניינם, יש לגזור עונשם של הנאשמים ברף העליון של המתחם.

ב"כ המאשימה סבורה כי ריבוי העבירות והאישומים במקרה דנן מונע השתת העונש הראוי לנאשמים במלואו. לפיכך, ועל מנת שלא יצא חוטא נשכר, עתרה לגזור על כל אחד מהנאשמים עונש כולל לכל האירועים בהם הורשע, שיביא לידי ביטוי את ריבוי אירועי העבירות, הנסיבות החמורות שבביצוען ומכלול השיקולים לחומרא בהיבט הגמול וההרתעה.

מכל האמור עתרה להשית על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר בפועל בן 5 שנים ולצידו מאסר על תנאי, קנס מכביד ופיצוי משמעותי למתלוננים.

בנוסף, עתרה לחילוט הרכב התפוס כמוצג, רכבו של הנאשם 1, ששימש את המעורבים בביצוע העבירות. בעניין זה

ביקשה להבהיר, כי על אף שהרכב רשום על שם אביו של הנאשם 1, הוא נמצא, הלכה למעשה, בבעלותו, בחזקתו ובשימוש הבלעדי של הנאשם 1. לתמיכה בטענתה זו הגישה את הודעתו של מר אברהם קלדטה, אביו של הנאשם 1, כפי שנגבתה במשטרה ביום 4.6.13 (ת/4), ממנה עולה כי הרכב שייך לנאשם 1, נמצא בחזקתו ובשימוש הבלעדי ולאב אין כל קשר לרכב ו/או טענה לבעלות בו, על אף שרשום על שמו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת, לשיטתה, בעתירתה העונשית.

טיעוני ב"כ הנאשמים:

ב"כ הנאשמים פתח טיעוניו לעונש בטענת הגנה מן הצדק, שעניינה הפליה בין נאשמים, תוך שהפנה את בית המשפט לכתב אישום בת"פ 13-07-43309, שיצא תחת ידי יחידת התביעות האמונה גם על הטיפול בתיק שבענייננו, ובו דובר בניסיונות התפרצות ל-5 רכבים, שאוחדו כולם תחת אישום אחד.

לטענת ב"כ הנאשמים, גם במקרה שבפנינו מדובר בעבירה אחת בעלת מספר פריטים, המעשים הם חלק מתוכנית עבריינית אחת, והעבירות הזרות במהותן בוצעו בסמיכות הן מבחינת הזמן והן מבחינת המקום. לפיכך, עתירת התביעה לעונש, להבנתו, אין לה על מה שתסמוך.

לשיטת ההגנה, העובדה כי מדובר בתוכנית עבריינית אחת, העובדה כי ההתפרצויות בוצעו באותו חניון ובסמיכות זמנים זו לזו והעובדה כי בסופו של יום הנזק שנגרם הוא מזערי, שכן הנאשמים נתפסו בכף והסחורה ברובה הושבה לבעליה, מצדיקות ענישה מתונה בעניינם של הנאשמים, שאינה כוללת רכיב של מאסר ממושך לריצוי מאחורי סורג ובריח, כעתירת המאשימה.

לגופם של טיעונים ביקש הסנגור לזקוף לזכות הנאשמים בראש ובראשונה את הודייתם שניתנה בהזדמנות הראשונה ומגלמת קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשה.

ב"כ הנאשמים ביקש לתקוף את ממצאי התסקירים שהוגשו בעניינם של הנאשמים, וטען כי שירות המבחן טעה עת לא בא בהמלצה טיפולית בענייניו של איש מהנאשמים.

אשר לנאשם 1 טען כי מדובר במי שמזלו לא שפר עליו, נרקומן מוכה גורל שנסיבות חייו קשות ואומללות והוא ראוי לרחמי בית המשפט.

לדבריו בניגוד למפורט בתסקיר, הנאשם מצוי בהליך גמילה הדרגתי, מטופל בסבוטקס ומתעתד להתחיל הליך גמילה מסבוטקס באשפוזית באשדוד בעידוד ובתיווך שירות המבחן.

אשר לנאשם 2 טען כי קיים פער גדול, מהותי ובלתי מוסבר בין ממצאי תסקירי המעצר בענייניו, שהיו חיוביים במיוחד, לבין ממצאי התסקיר הנוכחי. לדבריו שגתה קצינת המבחן עת פירשה את קשייו האובייקטיביים של הנאשם להרתם

להליך טיפולי, בעת הזו, כשלילת נזקקות טיפולית. בהקשר זה פירט כי בעקבות הליכי מעצרו של הנאשם ובהמשך שחרורו בתנאים, נקלע הנאשם לקשיים כלכליים וקיומיים. במקביל פוטרה רעייתו מעבודתה ולנאשם לא נותרה ברירה אלא להאחז ולהתמיד בעבודתו הנוכחית על מנת לזון ולפרנס את משפחתו הגרעינית, וכך גם הסביר בשירות המבחן.

לדבריו חרף הקשיים הקיומיים עימם מתמודד הנאשם, מוכן הוא בעת הזו להרתם לכל הליך טיפולי אשר יוצע לו. פניו צופים פני שיקום ותעיד על כך העובדה כי נמצא נקי משימוש בסם, מכיר בחשיבות התא המשפחתי ומזהה את המחירים שמשלם בעקבות מעורבותו עם החוק.

ב"כ הנאשם סבור כי בנסיבות הללו יש ליתן לנאשם הזדמנות נוספת למצות הליך טיפולי טרם גזירת דינו.

אשר לנאשם 3, טען כי התסקיר מגולל נסיבות חיים קשות ועגומות. נאשם קשה יום, בן 36, אב לשני ילדים קטנים, גרוש, יתום מאב מגיל צעיר וסובל ממורכבות נפשית.

חרף העובדה שעברו הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר, שהה במעצר פרק זמן ממושך של למעלה מ-6 חודשים בשל העובדה כי הפר את תנאי שחרורו.

ב"כ הנאשמים ביקש לזקוף לזכות כל אחד מהנאשמים את נסיבות חייו הקשות והמורכבות כעולה מהתסקירים.

אשר לנאשמים 2 ו-3 טען כי עברם הפלילי אינו מכביד כלל ועיקר ואין בו כדי ללמד כי דרך הפשע היא דרכם.

עוד ביקש לקחת בחשבון את התקופה בה שהו במעצר בגין האירועים וכן את התקופה הארוכה בה שוהים בתנאים מגבילים מכבידים.

מכל האמור עתר לגזור על הנאשמים עונש מאסר קצר ומתון שניתן יהיה לריצו בעבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

לתמיכה בעתירתו זו הגיש ב"כ הנאשמים אסופת פסיקה.

ב"כ הנאשמים התנגד לבקשת המאשימה לחילוט הרכב בטענה כי שווי הרכב התפוס גבוה בהרבה מערך הנזקים שנגרמו ועל כן בקשת החילוט אינה מידתית.

הנאשמים ניצלו את זכות המילה האחרונה.

נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו וכן ביטא רצונו להיגמל מן הסם.

נאשם 2 בדברו האחרון הסביר כי סירב להצעת שירות המבחן להשתלב בקבוצה טיפולית נוספת, מכיוון שאשתו פוטרה מעבודתה ולא היה מי שיפרנס את ילדיהם וישלם את שכר הדירה. עוד הוסיף, כי מוכן להשתלב בקבוצה טיפולית נוספת ברגע שאשתו תמצא עבודה וכן הביע חרטה על מעשיו.

נאשם 3 ציין בפני בית המשפט כי עד לפני כחודשיים היה עצור במשך 7 חודשים, מתוכם שהה חודש ימים במאסר בגין הפרת מעצר הבית. לדבריו כבר אז לקח אחריות על מעשיו ולמד את הלקח. עוד הוסיף, כי לא זו הדרך בה הוא מתכוון ללכת, וכי מעשיו נבעו מ"טעות של רגע" על רקע מצבו הכלכלי הקשה. לבסוף, ציין, כי יש לו שני ילדים בבית שגם הם סובלים. על כן, ביקש מבית המשפט שלא להטיל עליו עונש מאסר בפועל אלא בעבודות שירות והביע נכונות לפצות את המתלוננים.

דין והכרעה

טרם שאדון בשאלת קביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות, אתייחס לטענת ההגנה ככל שהיא נוגעת לשאלה האם אכן מבחינה מהותית מדובר בעניינו בעבירה אחת רבת פריטים.

דוקטרינה זו של עבירה רבת פריטים גובשה על ידי בית המשפט בדנ"פ 4603/97 משולם נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 160 (להלן: "**פס"ד משולם**"). נקבע כי בנסיבות המתאימות, ניתן לחבר כמה פריטים לרצף עברייני המהווה את אותה עבירה, ובלבד שרצף זה מתאפיין במחשבה פלילית כוללת, המשתרעת על הגשמתם של מספר פריטים תוך זמן סביר, כחלק מתוכנית עבריינית אחת, שניתן להשקיף עליה כאירוע עברייני כולל ואחיד.

יוער כי בע"פ 816/10 עודד גולד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.09.12), צוין כי בפועל, הפסיקה כמעט ולא החילה את הדוקטרינה לאחר הלכת משולם, אף לא בעבירות רכוש.

בפסק דין משולם נקבע עוד, כי הגישה אל עבירת רבת פריטים צריכה להיות גישה פרגמטית, והשאלה מתי יש להשקיף על מכלול העבירות כעבירה אחת רבת פריטים או שיש לראות כל עבירה בפני עצמה, תחתך על פי מבחן השכר הישר.

בעניינו מדובר בנאשמים שפרצו וגנבו רכוש ממספר משאיות, השייכות למתלוננים שונים. הנאשמים במעשיהם פגעו באינטרסים המוגנים של המתלוננים השונים, ומדובר באינטרסים נפרדים של מספר מתלוננים.

דמיון עובדתי מסויים ניתן למצוא בין עניינו לבין עובדות ע"פ 104/89 יצחק דרורי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ד(1) 843 (להלן: "**פס"ד דרורי**) - באותו מקרה, הנאשמים הורשעו בפריצה לחדר כספות בבנק ובפריצת עשרות כספות וגניבת תוכן. הנאשמים טענו נגד ריבוי העבירות נגדם, וטענו כי ראוי היה להרשיעם בעבירת גניבה אחת, מכיוון שמעשיהם נבעו מתוכנית אחת ולוו בהתפרצות אחת.

טענתם זו של הנאשמים נדחתה, וזאת על אף שדובר בכספות שנמצאו באותו חדר כספות שאליו פרצו פעם אחת. לכן, קל וחומר בעניינו, כאשר מדובר ברכבים נפרדים, יש לדחות את הטענה.

בפסק דין דרורי נקבע כי תנאי לפיצול האישום למספר עבירות הוא האפשרות לבודד את רצף ההתרחשויות ולראות בו אוסף של אירועים עצמאיים. בית המשפט פירט מספר מבחני עזר לסייע בכך -

ראשית, האם אותן הראיות תומכות באחת או יותר מהעבירות. ככל שישנן ראיות שונות ונפרדות לכל שלב באירועים, כך מוצדק יותר הפיצול.

שנית, האם לכל עבירה ניתן לייחס נקודת זמן בה היא נסתיימה והאם נקודות זמן אלה שונות מעבירה לעבירה.

שלישית, כאשר מדובר בעבירת גניבה, האם הנטילה היתה מכלי קיבול יחיד או מכלי קיבול שונים.

רביעית, האם היתה לנאשם אפשרות פיזית סבירה לכוון את התנהגותו, כך שהוא יבצע רק חלק מסויים מן הפעולות וימנע מכל השאר, באופן שהסיכון שהיה נוטל הוא להיות מואשם בחלק מהעבירות ולא בכולן.

חמישית, מהות האינטרס הנפגע - כאשר מדובר בריבוי נפגעים שאין ביניהם קרבה עניינית ואין ביניהם שיתוף אינטרסים, הפגיעה באחד אינה מהווה כשלעצמה פגיעה באחר.

בית המשפט ציין במפורש כי בעבירות רכוש ריבוי נפגעים יוביל במקרים תכופים לריבוי עבירות (שם בעמ' 853).

החלת מבחנים אלו והרציונל שהנחה את בית המשפט בפסק דין דרורי על המקרה שבפנינו, מעלה כי אין מדובר בענייננו בעבירה אחת רבת פריטים, שכן ניתן לפצל את פעולותיהם של הנאשמים לזמנים שונים, למקומות שונים ולמתלוננים שונים, כמספר הרכבים שאליהם פרצו.

בכל רכב ורכב יש לראות כמקום נפרד, ולהצביע על יחידות זמן עצמאית בה בוצעו העבירות באותו הרכב כמפורט בכתב האישום, גם אם מדובר בזמנים קרובים זה לזה, הנאשמים יכולים היו לפרוץ רק לחלק מהרכבים המפורטים בכתב האישום, ולכל אחד מבעלי הרכבים יש אינטרס נפרד.

וכלשונו של בית המשפט (שם בעמ' 854):

"כל גניבה נתבצעה מכלי קיבול נפרד, וניתן היה, בעת האירוע, לבודד כל אחת מהכספות ולפרוץ את כל השאר - מלבדה. נמצא, כי למרות שמדובר ברצף עובדתי אחד, הרי קיימת אפשרות סכמטית לפלגו למספר אירועים עצמאיים, זה נגמר וזה מתחיל, ובכך בא על סיפוקו המבחן העובדתי...."

אשר למספר האינטרסים שנפגעו - אין ספק, כי לכל בעל כספת פרטית היא אינטרס נפרד ואישי לבטחון רכושו, ולא היה בינו לבין האחרים כל קשר או שותפות גורל."

לאור כל האמור יש לדחות את טענת ההגנה בענין זה, מה גם שהנאשמים עצמם הודו בכתב האישום בנוסחו זה, המייחס להם אישומים נפרדים, והורשעו בביצוע העבירות הנפרדות על פי הודאתם.

יחד עם זאת, בגזירת העונש יינתן בהחלט משקל לקולא לעובדה כי המעשים היה פרי תוכנית עבריינית אחת שבוצעו במקום אחד מוגדר וברצף.

קביעת מתחם העונש ההולם

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצעו הנאשמים ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, שומה על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

באופן כללי ניתן לומר, כי הערך החברתי הניצב בבסיסן של עבירות הקשורות ברכב הינו ההגנה על זכותו הבסיסית של אדם לקניין וכן על תחושת ביטחונו של הציבור. רבות דובר על החובה להעביר מסר עונשי ברור ותקיף כנגד מבצעי עבירות הקשורות ברכב, שכן מדובר בתופעה שהוגדרה זה מכבר כ"מכת מדינה":

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם...".

רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מד"י (21.2.08).

מדובר בעבירות נפוצות שפגיעתן בציבור קשה, שהרי מעצם טיבן יש בהן כדי לפגוע בתחושת הבטחון האישי של הפרט, שפרצו לרכבו - קניינו, הזיקו לו ואף גנבו רכוש מתוכו.

בהקשר זה, בתי המשפט על ערכאותיהם השונות הדגישו, לא אחת, כי עבירות של התפרצות לרכבים תוך גרימת חבלה בהם וגניבה מתוכם, מסבות נזק כלכלי ישיר ועקיף - הן לבעלי הרכבים והן לכלל הציבור, לאור השפעת המעשים על עלויות הביטוח.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי מידת הפגיעה בערכים מוגנים אלה היא ממשית ומוחשית, על אף שאינה מצויה ברף החומרה העליון.

מדובר בנאשמים אשר חברו בצוותא על מנת לפגוע פגיעות מתוכננות ברכוש הזולת, באופן שעלול לפגוע אף בפרנסתו, בשים לב לטיבם של הרכבים אליהם פרצו, המשמשים לרוב ככלי עבודה של מחזיקם. מדובר בעבירות קלות לביצוע, שבוצעו באישון לילה, בעוד בעלי המשאיות החונות בחניון אינם עומדים על המשמר.

המטרה היחידה שעמדה לנגד עיני הנאשמים היתה בצע כסף והתעשרות קלה על חשבון האחר.

מכלול הנסיבות הללו מחייב השתת עונש ממשי, מוחשי וכואב.

אין להמעיט בפגיעה הנגרמת לאדם מביצוע עבירות הקשורות ברכבו. בעיני האדם הממוצע, רכישת רכב היא אחת מן הרכישות המשמעותיות בחייו ולרוב משקיע הוא ברכישת רכבו את מיטב כספו וחסכוניותו. ציפייתו הסבירה של כל אדם בחברה מתוקנת היא שרכבו ימצא במצב תקין בבוקרו של יום.

לא נתקשה לשער את התסכול שחווה אזרח הגון וישר עת מתעורר הוא לעמל יומו כנהג משאית, ומגלה שבאישון לילה

פרצו אלמונים לרכבו, תוך שגרמו לו נזקים כאלה ואחרים, גנבו רכוש יקר ערך ממנו, שיבשו את שגרת יומו ומנעו ממנו לצאת לעמל יומו וליום עבודתו.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט יצחק עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מד"י** (8.1.10), שנאמרו אומנם במסגרת הליך המעצר, אך כוחם יפה גם כאן:

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה... מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה..."

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט לחוק, יש ליתן את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, קשרו הנאשמים קשר לפרוץ למשאיות ולגנוב רכוש מתוכן. לשם קידום הקשר ומימושו, הצטיידו הנאשמים ברכבו של נאשם 1, הגיעו לחניון וביצעו המעשים בצוותא חדא.

כמו כן, יש ליתן משקל לנזק שנגרם מביצוע העבירות. בענייננו, גרמו הנאשמים נזקים כלכליים לבעלי המשאיות, הן מהחבלה שנגרמה למשאיתם כתוצאה מהפריצה האלימה והן מגניבת הרכוש. אומנם, בשים לב לעובדה כי הנאשמים נתפסו בכף, נתפס מרבית הרכוש שנגנב והוחזר לבעליו, אך אין בכך כדי למעט מחומרת מעשי הנאשמים.

שלל הגניבה במקרה דנן יש בו כדי לרמז על העדר מקריות בביצוע העבירות. גם אם בסופו של יום לא הצליחו הנאשמים להשלים את מלאכתם, שכן נתפסו בכף, ברור כי קיים קשר בין הרווח הכלכלי שיכלו להפיק הנאשמים לבין מידת העונש.

לצד זאת יש לקחת כנסיבות מקלות, את העובדה כי הרכבים עצמם לא נגנבו, הפריצות לא גרמו להם נזקים בלתי הפיכים, ובעבירות אין מימד משמעותי של תכנון מוקפד ורב שלבי ושימוש באמצעים טכנולוגיים.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את מדיניות הענישה הנהוגה. בטיעוניהם, הפנו ב"כ הצדדים, כל אחד על-פי שיטתו, לפסקי דין המלמדים לטעמם על מידת העונש הראויה במקרה זה.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, מתחשבת במאבק בתופעת ביצוע עבירות הקשורות בכלי רכב. בשל חומרת המעשים והנזקים הנגרמים בעקבותיהם, מוליכה הפסיקה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הכוללים מאסרים בפועל לתקופות ממושכות ולצידם הוטלו מאסרים מותנים, קנסות וכן פיצוי לנפגעי העבירה, כמפורט להלן:

1. בת"פ 25397-03-13 **מד"י נ' זרבלגני** (26.3.14): הורשע נאשם על-פי הודאתו ב-7 עבירות של התפרצות לרכב, 6 עבירות של גניבה מרכב ועבירת חבלה במזיד ברכב. חלק מן המעשים, ביצע הנאשם בצוותא חדא עם אחר. המתחם, שנקבע בנוגע לכל אישום שעניינו פריצה לרכב וגניבה מתוכו, נע בין 4 ל-15 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לאישום שעניינו פריצה לרכב וחבלה במזיד, נקבע מתחם הנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל. לאור ריבוי האירועים הוחלט לקבוע עונש כולל לכל האירועים: 25 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי, הטלת מאסר על תנאי וכן הוטלה התחייבות.

2. בת"פ 28255-11-12 **מד"י נ' מסארוה** (2.12.13): הורשע נאשם על סמך הודייתו בכך שקשר קשר עם אחר לפרוץ לכלי רכב וכן בפריצה לשני כלי רכב. נקבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל-12 חודשי מאסר. לבסוף נגזר דינו ל-9 חודשי מאסר בפועל וכן הוטלו עליו מאסרים מותנים.

3. בת"פ 2217-05-11 **מד"י נ' אבא כשכ** (31.5.12): הנאשם הורשע על-פי הודייתו בגניבה מרכב בצוותא חדא ובפריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא. עיון בפסיקה הנוהגת העלה כי מתחם הענישה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית. שם, גזר בית המשפט על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

4. בע"פ (חי') 736-09-12 **מד"י נ' מסרי** (31.10.13): הנאשם הורשע בבית משפט השלום על-פי הודייתו בכתב אישום (שהכיל 5 אישומים) ב-5 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ו-3 עבירות של גניבה מרכב. עקב קיומו של אופק שיקומי, גזר בית המשפט על הנאשם 9 חודשי מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן. לאור קבלת תסקיר משלים שלילי בעניינו, בית המשפט המחוזי החמיר עונשו של הנאשם בכך שביטל את צו המבחן, הטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית והתיר את עונש המאסר המותנה והקנס בעינם.

5. בת"פ 2345-02-12 **מד"י נ' ברי** (20.1.14): הורשע הנאשם במסגרת הסדר דיוני בשני כתבי אישום. באירוע הראשון הורשע בעבירות של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם אישום זה, נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר. במסגרת האירוע השני הורשע בעבירה של גניבה מרכב ונקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר דינו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה חלקו בחופף וחלקו במצטבר (כך שסה"כ ירצה 10 חודשים, 4 חודשים מתוכם במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה הנאשם אותה עת), 6 חודשי מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוננים.

כמו כן, נתתי דעתי לפסיקה שהציגו בפניי הצדדים ולמדיניות הענישה הנהוגה בה, כדוגמת רע"פ 6257/11 **מוחמד בדר נ' מד"י**; רע"פ 9470/09 **שלום שלום נ' מד"י**; ע"פ 1329/99 **סמי (בן סעדי) בורקאן**; ת"פ 12875-07-10 **מד"י נ' אחמד אבו אל הווא**; רע"פ 4515/07 **ג'לאל אבו שנב נ' מד"י**; ת"פ 9633/08 **מד"י נ' פראס מוסא עלאן**; ת"פ 1105/05 **מד"י נ' מאהר בן מוחמד חילף**; ת"פ 15343-01-13 **מד"י נ' פיראס גאבר**; ע"פ 1409-04-12 **אפרים בביב נ' מד"י**.

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, לכל אירוע התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב בנסיבות ביצוען, נע בין 4 ל-15 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירת ההתפרצות לרכב בכוונה לגנוב, סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחמי העונש ההולמים, לחומרא או לקולא.

בענישה שתוטל, שלא תחרוג ממתחמי הענישה ההולמים, יש להתחשב, בצורך בהרתעת הנאשמים מפני ביצוע עבירות נוספות, וזאת לאור ריבוי העבירות והדפוס שנחשף, חומרת המעשים בנסיבות ביצועם והנזקים שנגרמו בעטיים. כן יש להתחשב בצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירות שביצעו הנאשמים שבפניי.

בגזירת העונש המתאים לנאשמים שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40א לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיהם האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

התחנה הראשונה לבחינת העונש לו ראויים הנאשמים היא עברם הפלילי. עיון בגיליונות הרישום הפלילי של הנאשמים מעלה כי עבור איש מביניהם אין מדובר בהתקלות ראשונה עם החוק.

לחובת **הנאשם 1** עבר פלילי מכביד המתפרש על פני שלושה עשורים במסגרתו הורשע לא פחות מ-8 פעמים בעשרות עבירות מגוונות מתחום המרמה, הרכוש, הסמים והאלימות.

לחובת **הנאשם 2** עבר פלילי שאינו מבוטל, ולחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, שורת עבירות רכוש הקשורות לרכבים, החזקת סכין ועבירות סמים.

לחובת **הנאשם 3** עבר פלילי שעל אף שאינו מכביד כולל הרשעה בעבירות רכוש ועבירות הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר.

בנסיבות הללו יש לתת את הדגש על ההגנה על הציבור מפני ידם הרעה של הנאשמים, הגנה אשר ככל הנראה, ולמרבה הצער, ניתנת להשגה אך ורק בכליאתם של הנאשמים.

התחנה השניה לבחינת העונש לו ראויים הנאשמים היא נסיבותיהם האישיות. אין ספק כי מדובר בנאשמים שנסיבותיהם האישיות, כל אחד כפי עניינו, אינן קלות. יחד עם זאת סבורני כי כאשר מדובר בעברייני רכוש שאין זו הפעם הראשונה בה שולחים ידם הרעה ברכוש הציבור, משקלן של הנסיבות האישיות הולך ומתמעט עם הזמן.

מהתסקיר שהוגש בעניינו של **נאשם 1** עולה כי הנאשם בעל קווי אישיות שוליים ועבריינים, סובל מחרדה ומדיכאון ומכור לסמים. שירות המבחן ציין בתסקירו, כי הנאשם לא ביצע מעולם צעד משמעותי כדי להיגמל מהסם. לאור מאפייני אישיותו, ניסיון העבר עימו והעובדה שהנאשם לא התייצב לפגישה עם שירות המבחן, נמנע האחרון מלבוא בכל המלצה בעניינו.

מנגד, לקולא יש לזקוף לטובת הנאשם את נסיבות המורכבות והלא פשוטות, כעולה מהתסקיר ובעיקרן מצבו הנפשי המעורער ומצבו המשפחתי הסבוך.

ממצאי התסקיר בעניינו של **נאשם 2** פורטו בהרחבה לעיל'. בתמצית ייאמר כי שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שדפוסי התנהגותו בלתי מגובשים, שהצורך בתחושת שייכות חברתית היא העומדת מאחורי התנהגותו קלת הדעת והבלתי שקולה. כמו כן, הנאשם התקשה ליטול אחריות על מעשיו, חווה עצמו כפאסיבי ונגרר ונתקשה להביע אמפתיה באשר לנזקים שנגרמו למתלוננים. להערכת שירות המבחן ולאור סירובו של הנאשם להשתלב בתוכנית טיפולית, לא ניתן יהיה להפחית הסיכון להישנות התנהגותו הפורצת גבולות.

לזכות הנאשם **2** ייזקפו, מנגד, נסיבות חייו המורכבות, ובהן בין היתר: גירושי הוריו בהיותו בן 3 והדינמיקה המורכבת של המערכת המשפחתית בעקבות כך, הקשיים הרגשיים שחווה לאורך השנים, מצבו המשפחתי הנוכחי והיותו אב צעיר לשני ילדים קטנים, תפקודו התעסוקתי התקין ובדיקות השתן שמסר המעידות על נקיון מסמים.

אשר ל**נאשם 3** הגם שעברו הפלילי אינו מכביד, מהתסקיר בעניינו מצטיירת תמונה עגומה למדי בכל הנוגע להתנהלותו של הנאשם במישורי חייו השונים.

הנאשם כבן 36 גרוש ואב לשני ילדים קטנים, מתמודד עם בעיות רבות ובהן בריאותיות, כלכליות ונפשיות, אינו עובד ומתגורר בבית אימו. מדובר במי שנשר מהמסגרת החינוכית לאחר 9 שנות לימוד והחל צורך סמים בתקופת היותו חייל.

הנאשם מצטייר כבעל יכולות תפקודיות ירודות, המתנהל באופן פסיבי, מתקשה בהפעלת שיקול דעת והצבת גבולות פנימיים, מתקשה לעמוד בפני פיתויים ובעל נטיה להיגררות. הנאשם מתקשה להסתגל ולהתנהל ביציבות במסגרות חייו השונות, נעדר מקורות פרנסה ובעל בעיית שימוש לרעה באלכוהול.

במסגרת השיקולים לחומרא יילקחו איפוא בחשבון ממצאי התסקירים של הנאשמים, שאינם מחמיאים להם כלל ועיקר.

מנגד, תינתן הדעת, לקולא, לנסיבות חייהם המורכבות והקשות של הנאשמים כולם, כל אחד כפי עניינו.

כמו כן, במסגרת השיקולים לקולא תזקף לזכות הנאשמים הודייתם בהזדמנות הראשונה. הודיה אשר לצד העובדה כי משקפת היא חרטה וקבלת אחריות על המעשים, היה בה כדי חיסכון זמן שיפוטי יקר.

אמנם, נוכח חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים שבפניי ועברם הפלילי, האינטרס הפרטי נסוג מפני האינטרס הציבורי והצורך לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה. אך לאור נסיבותיהם האישיות הקשות של הנאשמים ולאור העובדה כי הודו בהזדמנות הראשונה - לא תמתח מלוא שורת הדין בענישתם.

סבורני שנכון יהיה בנסיבות התיק שבפניי, לגזור על הנאשמים "עונש כולל לכל האירועים" בהם הורשעו (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין), שכן מעשי העבירות שביצעו הנאשמים בוצעו במסגרת תוכנית עבריינית אחת ובוצעו באותו זמן ומקום, ברצף בזה אחר זה.

העונש הכולל שייגזר על הנאשמים יביא לידי ביטוי מחד את ריבוי אירועי העבירות, את הנסיבות החמורות שבביצוען, את עברם הפלילי של הנאשמים ואת מכלול השיקולים לחומרא, לרבות בהיבט הגמול וההרתעה, ומן הצד השני יתחשב במכלול השיקולים לקולא, כמפורט לעיל.

סבורני כי במקרה דנן לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה בגדרי המתחמים. המקרה חמור מדי, תוצאותיו מוחשיות ומשמעותיות מדי, עברם הפלילי של הנאשמים קיים והפעילות העבריינית המשותפת והמתוכננת חייבת למצוא ביטוי בעונש, אשר יבהיר לנאשמים ולציבור את חומרת המעשים.

לפיכך ולאחר ששקלתי את כל הצריך לענין, אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

1. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרם.

נאשם 1 מיום _____ ועד יום _____

נאשם 2 מיום _____ ועד יום _____

נאשם 3 מיום _____ ועד יום _____

2. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר.

הנאשמים לא יישאו בעונש זה אלא אם כן יעברו עבירת רכוש מסוג פשע.

3. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר.

הנאשמים לא יישאו בעונש זה אלא אם כן יעברו עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע.

4. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.6.14.

5. פיצוי למתלוננים בעלי המשאיות (חברת יורוצ'יז, חברת הכרם, ויקטור איבייב, סימון עזרא, חברת בורקס הבלקן) בסך 3,000 ₪, לכל אחד מהם (ובסה"כ פיצוי כולל בשווי 15,000 ₪).

כל אחד מהנאשמים יפקיד בקופת בית המשפט סך של 5,000 ₪ לטובת פיצוי המתלוננים.

הפיצוי יופקד עד לא יאוחר מיום 1.6.14 בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננים לאחר שב"כ המאשימה יעביר פרטיהם למזכירות בית המשפט.

בשים לב לעונשים שנגזרו על הנאשם 1 לא מצאתי לנכון להעתר לבקשה לחילוט רכבו של נאשם זה.

בהקשר זה אוסיף ואציין כי אומנם מדובר ברכב שבאמצעותו הגיעו הנאשמים לחניון בו חנו המשאיות, אך אין עסקינן ברכב ששימש באופן מובהק לביצוע העבירות בבחינת אמצעי בלעדיו אין.

הרכב יושב איפוא לידי הנאשם 1.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ד, 07 מאי 2014, בהעדר הצדדים.